

ע"פ 27392/06/14 - אליאור עמוסי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ע"פ 27392-06-14 עמוסי נ' מדינת
ישראל
לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת מרשק מרום כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטין

02 נובמבר 2014

המערער
נגד
המשיבה
אליאור עמוסי
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד מורן כרמון

ב"כ המשיבה עו"ד מיכל מזור

המערער

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 41324-09-13 (בימ"ש השלום בפתח תקווה) בעשיית עסקאות בחשיש ובהחזקת חשיש, קוקאין וקנבוס שנמצאו במקומות שונים בדירתו ובמחסן השייך לדירה שלא לשימוש עצמי ונידון ל- 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר, ל- 12 חודשי מאסר על תנאי ול- 6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין, לתשלום קנס בסך 20,000 ₪ או 200 ימי מאסר תמורתו, וחולט רכב ששימש את המערער כדי להגיע ולפגוש את שני הקטינים איתם עשה עסקאות סמים.

הערעור מכון כלפי הקנס שהוטל על המערער וכלפי חילוט הרכב.

באשר לקנס - טוענת ב"כ המערער כי מדובר בקנס בלתי מידתי לאור מצבו הכלכלי הקשה של המערער ומאחר וחולט רכב בשווי של 93,000 ₪.

עמוד 1

עוד טוענת ב"כ המערער כי הרווחים שהפיק המערער מהעסקאות נושא כתב האישום לא עלו על מאות שקלים ומשכך הטלת קנס בשיעור של 20,000 ₪ הוא עונש בלתי מידתי.

באשר לחילוט, טוענת ב"כ המערער בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי לא הוכח קשר בין הרכב שחולט לבין העסקאות האחרות שנעשו בסמים בשני הקטינים שכן כל חלקו של הרכב באותן עסקאות היה בכך שהמערער נהג להגיע ולפגוש את הקטינים באמצעות הרכב ולא נטען כי העסקאות בוצעו בתוך הרכב.

לטענת ב"כ המערער, יש סתירה בקביעת ביהמ"ש קמא בכל הקשור לבעלות ברכב שכן ביהמ"ש קמא קבע כי המערער הוא הבעלים של הרכב ואילו בדיון שנערך ללא נוכחותו של המערער, לאחר מתן גזר-הדין, הוחזר הרכב לבעלים אחר שממנו קנה המערער את הרכב ולא השלים את מלוא התמורה עבורו.

ב"כ המשיבה מתנגדת להפחתה בקנס שהוטל על המערער ומצביעה על המניע לביצוע העסקאות נושא גזר-הדין ועל כך שביהמ"ש קמא התרשם שמצבו הכלכלי של המערער איננו קשה וזאת בהסתמך על סכומי כסף שנתפסו ברשותו, הגם שלא הוכח שהם פרי עסקאות הסמים ולכן לא חולטו.

באשר לחילוט הרכב, טוענת ב"כ המשיבה כי יש קשר ישיר בין הרכב שחולט לבין עסקאות הסמים שביצע המערער בשני הקטינים, וחסד נעשה עם המערער כאשר חלקו ברכב שחולט עמד על הסכום שלא שילם לבעל הרכב על מנת להשלים את קנייתו ממנו.

עיון בגזר-הדין ככל שהוא נוגע לקנס ולחילוט מעלה כי צדק ביהמ"ש קמא כאשר קבע בסעיף 32 לגזר-הדין שבעבירות של ביצוע עסקאות סמים שנעברות למען בצע כסף, גם אם הרווח שהפיק המערער כתוצאה מהעסקאות לא היה גדול, מן הראוי להטיל קנס כספי.

ביהמ"ש קמא לא התעלם מהתמורה שקיבל המערער מהקטינים תמורת הסם אך לקח בחשבון את העובדה שהמערער החזיק סמים אחרים בכמויות שהחזקתם איננה לשימוש עצמי.

ביהמ"ש קמא גם לא התעלם ממצבו הכלכלי של המערער אך בצד המסמכים באשר לחובות שחב המערער לבנק ולהוצל"פ בסכום של למעלה מ- 50,000 ₪, הרי ביהמ"ש קמא למד על מצבו הכלכלי של המערער מהעובדה שרכב רכב בשווי של 93,000 ₪, ללא תמיכה כלכלית והחזיק ברשותו כספים בשווי שעולה על 20,000 ₪.

משכך הם פני הדברים, הקנס שהוטל על המערער איננו חורג ממדיניות הענישה הראויה כאשר מדובר במי שהורשע בביצוע עסקאות בסמים וגם גובה הקנס איננו מצדיק התערבותה של ערכאת ערעור שכן ביהמ"ש קמא התחשב, בין יתר השיקולים, במידה הראויה, גם במצבו הכלכלי של המערער.

באשר לחילוט הרכב, אמנם ביהמ"ש קמא קבע בסעיף 37 לגזר-הדין, כי הוא שוכנע שהבעלות היא של המערער ומשכך צדק ביהמ"ש קמא כאשר החליט על חילוט הרכב אשר שימש את המערער להגעה לקטינים שאיתם הוא ביצע את עסקאות הסמים האסורות.

גם אם עסקאות הסמים עצמן לא בוצעו בתוך הרכב, אין בכך כדי להרחיק את הקשר בין הרכב לבין עסקאות הסמים ומשכך החלטת ביהמ"ש קמא לחלט את הרכב היא החלטה מוצדקת ומעוגנת בהוראת סע' 36א(א)(1) לפקודת הסמים.

כך גם החלטת ביהמ"ש קמא המשלימה, אשר אמנם ניתנה בהיעדר המערער, אך מפני באת כוחו למדנו כי לא היו לו טענות נוספות לעניין החילוט מעבר למה שטען בא כוחו עובר למתן גזר-הדין שבו הורה בימ"ש קמא על החילוט, מוצדקת וסבירה שכן אמנם הרכב הוחזר לבעלים האחר שלו מאחר והמערער לא מילא את תנאי הקניה במלואם, אך ביהמ"ש קמא לא חילט מן המערער מעבר לסכומים ששילם לבעלים האחר של הרכב תמורת קנייתו.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום ט' חשוון
תשע"ה, 02/11/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

מרשק מרום, שופטת
ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט